

Μά και σήμερα μεγάλη μᾶς χαιρέτησε γιορτή,
 μά και σήμερα παράτα και κανόνια και στρατοί.
 Ἔτυχε κι' ὁ Ἅγιος Γεώργης, στῆς χαραῖς τῆς Πασχαλιᾶς,
 μ' αὐτὸν σήμερα γιορτάζει κι' ὁ καλὸς μας βασιληᾶς,
 και κατὰστραφτε 'στ' ἀμάξι βουτημένος 'στὸ σταυρὸ
 κι' ὁ συμπέθερος καθόταν 'στὸ δεξί του τὸ πλευρό.

Ἐλοιπὸν εἰς τὸ ποδάρι ἢ Ἑλλάς ἄς σηκωθῆ
 και ζωὴν 'στὸν βασιληᾶ μας και τιμαῖς ἄς εὐχηθῆ
 οἱ διάδοχοι τοῦ θρόνου νὰ μᾶς γίνουν ἑκατό,
 νὰ μὴν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ στόλο και στρατό,
 πάντα γλέντια, πανηγύρια και παραταῖς και χορούς
 κι' ὄχι πιά ἐπιστρατεῖαις και πολέμους τρομερούς.

*Φωταῖς, κλεψιαῖς, μαλλώματα,
 και μασκαροκαμώματα.*

Μοῦ γράφουν ἀπ' τὸ Πόρτ-Σαῖδ μεγάλαις ἱστορίαις,
 μαλλώματα, κτυπήματα, φωναῖς και φασαρίαις.
 Τὴν ὥρα ὅπου ἤθελαν οἱ Ἕλληνες 'στὴ στρατά
 νὰ κάψουν τὸν ἀχύρινο Ἰούδα μὲ παράτα,
 καμπόσοι Στραβαράπηδες προβάλλουν μὲ νεμποῦτι,
 και «μὴ τὸν κάψετε, Ῥωμηοί, φωνάζουν, τὸν Τσιφούτη.»
 Ἐμεῖς θε νὰ τὸν κάψουμε, οἱ Ἕλληνες τοὺς λένε,
 και στὸν Ἰούδα πέφτουνε μὲ φόρα και τὸν καινε.
 Ἀλλὰ γι' αὐτὸ τὸ κάψιμο θυμόνουν οἱ Φελλάχοι,
 θυμόνουν και οἱ Ἕλληνες οἱ Μαραθωνομάχοι,
 και μὲ τὰ λόγια ἔξαφνα τσακόνονται 'στὸ χέρι,
 και βγάζουν ἀπ' τὸν κόρφο τοὺς κουμπούραις και μαχαίρια
 κι' ἀκούονται κτυπήματα, φωναῖς, ἀντάρρα, κρότοι,
 και πόλεμος ἀνοίγεται γιὰ τὸν Ἰσκαριώτη.
 Ἐνας ἴδικός μας μοναχὰ μὲ εἴκοσι μαλλόνει,
 ἄλλος πενήντα 'στὴ σειρά Φελλάχους μαχαίρονει,
 αὐτὸς μὲ τὸ μαστοῦνι του κεφάλια κάνει πῆταις,
 ἐκεῖνος μ' ἓνα γρόθο του ἀνοίγει πέντε μύταις,
 κι' ἀπὸ βλαστήμιας και βοῆ τὸ Πόρτ-Σαῖδ γεμίζει,
 ἢ Ἀραπιά ἀνάσκελα και μπρούμητα μουγκρίζει,
 και μ' αἷμα βάφονται τ' αὐγά και ὄχι μὲ κρεμέζι...
 ἀλλ' ὅμως πέρνουν μυρωδιά κι' οἱ φίλοι μας Ἑγγλέζοι,
 κι' ἀμέσως σὰν φιλέλληνες μὲ τοὺς ἴδικούς μας πᾶνε,
 και δὸς του τοὺς Ἀράπηδες ἀλύπητα κτυπᾶνε,
 Ἑγγλέζοι κι' Ἕλληνες μαζί τοὺς στρώνουν 'στὸ κυνῆγι,
 και οἱ Φελλάχοι τᾶχασαν και ὅπου φύγη φύγη.
 Λοιπὸν και πάλιν ἢ Ἑλλάς ἐνίκησε μονάχη,
 και πάλι ἐθριάμβευσαν οἱ Σαλαμινομάχοι
 κι' ἡμέρεψε ἢ Ἀραπὰ ἐμπρός μας σὰν ἀρκοῦδα
 κι' ἄς ἔχουν δόξα και τιμὴ τὰ γένεια τοῦ Ἰούδα,
 ποῦ ἔγιναν ἢ ἀφορμὴ και πάλι νὰ πιαστοῦμε
 και πάλι τῶν προγόνων μας βλαστάρια νὰ φανοῦμε.

Μοῦ γράφουν νόστιμα πολλὰ κι' ἀπ' τὸν Περαιᾶ κάτω
 γιὰ τὴ φωτιὰ ποῦ ἔγινε τὴ νύκτα τὸ Σαββάτο.
 Οὔτε κλητῆρας ἔτρεξε βοήθεια νὰ δώση,
 οὔτε πολίτης βρέθηκε τὸ χέρι νὰ σηκώση
 μέσα 'στῆς σπιδαις ἔτρεμε καθένας νὰ πηδήση,
 και ἢ φωτιὰ ἐπρόσμεναν μονάχη τῆς νὰ σβύση.
 Ἀλλὰ δὲν πρέπει και γι' αὐτὸ νὰ παραξενευθῆτε,
 και τέτοιος εἶναι ὁ Ῥωμηός, καλοῖ μου συμπολίται.
 Και στάκτη τοῦ γειτόνου του τὸ σπητικὸ ἀν γίνη,
 ἐκεῖνος τὸ ραχάτι του καθόλου δὲν τὰφίνει,
 κι' ἐνῶ ὁ συμπολίτης του βοήθεια τοῦ φωνάζει,
 μὲ τοῦ γειτόνου τὴ φωτιὰ αὐτὸς διασκεδάζει.
 Ἀλλ' ἄς τὰφήσουμε αὐτά, κι' ἄς ἔλθουμε εἰς ἄλλα...
 μέσα 'στὸ τόσο πατιρντί κι' ἀπάνω 'στὴν τρεχάλα,
 καμπόσοι ἀπλοχέρηδες, ἴδιοί μας κουβαρντάδες,
 κρυφὰ κρυφὰ κατάκλεψαν τῶν Ῥώσων τοὺς κουβάδες,
 ποῦ εἶχανε γιὰ τὴ φωτιὰ ἀπ' τὰ βαπόρια φέρει...
 δὲν βρῆκαν ἄλλο τίποτα νὰ βάλλουν εἰς τὸ χέρι.
 Γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ σᾶς βεβαιῶ, και ὅποιος δὲν πιστεύει,
 ἄς κατεβῆ 'στὸν Περαιᾶ νὰ δῆ πῶς ἀληθεύει.

*Εἰς τὸν Δεληγιάνη,
 ποῦ ταξείδια κάνει.*

Πῆγες εἰς τὴν Πάτρα μὲ τὸ κόμμα ὄλο
 και τιμὴ μεγάλη σοῦγινε 'κεῖ πέρα'
 πῶς και σὺ νὰ παίξης εἰς τὰ ἔξω ὄλο,
 και νὰ πάρης ἴγιο καθαρὸ ἀέρα.
 Εὐχομαι νὰ εὖρης ἤσυχο γιὰλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Ὅλο σου τὸ ἄχι εἰς τὰ ἔξω βγάλε,
 καθεμία πέτρα ἄς σοῦ γίνη βῆμα,
 ὅ,τι κι' ἂν ἔμπορέσης τοῦ Τρικούπη ψάλλε,
 κι' ἄς λυσσάξη ὄλους ἢ χουση σου λίμα.
 Λέγε ὅ,τι σοῦρθη μέσα 'στὸ μυαλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Κι' ἄμα ἢ ἴδική σου γλώσσα ἀποστάση,
 ἄς ἀρχίσουν τότε οἱ ἐννιά σου φίλοι,
 ὁ Μωριᾶς μὲ λόγια νὰ καταχορτάση,
 και σ' ἐμᾶς μὲ λόγια νὰ σὲ ξαναστείλῃ.
 Πούλησε εἰς ὄλους νοῦ μὲ τὸ κοιλό...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.

Και 'στῆς Ὀλυμπίας πήγαινε τὸ χῶμα,
 γιὰ νὰ δῆς τοῦ Σλήμαν τὰς ἀνασκαφάς,
 ν' ἀρχαιολογήσης μ' ὄλο σου τὸ κόμμα
 και μὲ νέας γνώσεις νὰ ἐλθῆς σοφάς.
 Φέρε μας κι' ἀρχαῖα, σὲ παρακαλῶ...
 φίλε Θεοδωράκη, σύρε 'στὸ καλό.